CC-0. In Public Domain. Digitized By Sarayu Foundation Trust and eGangotri

न-५८
ग्रा०सं० ६७१
१०३६

श्रीसरयुलहरी ॥०॥

श्रीपंडितगुरप्रशाददुबेद गोपालपुर निवासी कृत धर्म्मार्थकाममोक्षसाधिक

केवम

Courtesy: Prof. Arnab Bhattacharya IIT Kanpur

CC-0. In Public Domain. Digitized By Sarayu Foundation Trust and eGangotri

श्रीगणेशायनमः सरयु जननि तीरे तावके तिग्म नीरे शरदा रघुबीरे ध्यान निष्ठः क
दाहम् ॥ बिरतबिषयकामो वल्कलंसम्बसानो निमिषमिवनिनेष्ये हानिपद्मा मनस्यः
॥१॥ सरयुजननियेते नीरतीरे निरीहा बिषय सुखसमूहे मानवास्सत्वशीलाः ॥ स्वपच
पशु पतङ्गा ये पिबन्ति तेभ्यो वितरसि सम भावं को बिवेको भवत्याः ॥२॥ सरयुजननि
तीरे ते शुभः कीटजन्मा नहि नरपति जन्मान्य न्नदेवेन्द्र सद्मा ॥ तव जलकणिकानां स्पर्श
को यो मृतात्मा भवति स हि सुरेन्द्रैस्सर्वदा वन्दितात्मा ॥३॥ सरयु जननि वारां ते क
णा किल्बिषाणि हरति हरिसमीपम्प्रापय त्येव सत्यम् ॥ इति मनसि विदित्वा ता
महन्ते श्रयामि हर हर मम पापम्प्राय या जाड्य मूलम् ॥४॥ सरयुजननि नित्यं ना

Courtesy: Prof. Arnab Bhattacharya IIT Kanpur

CC-0. In Public Domain. Digitized By Sarayu Foundation Trust and eGangotri

३ मतेये भजन्त स्सकलदुरितसङ्घं सङ्घायन्तः स्वरामाः ॥ किमुततवजलानांस्पर्शका
नांमृतानांशुभनियतिसमूहम्बर्णयाम्येकबद्धः ॥५॥ भगवतिसरयु त्वांस्वर्गसो
पानरूपामिति वहुमतभेदैर्वर्णयन्ति स्मलोकाः ॥त्वयिसृतमनुजानांरामरूपा
यमुद्रांबिमलमतिबशिष्ठेनार्पिताम्बर्णये हंम ॥६॥ सरयुबदति कश्चित्स्वर्गसो
पानकं त्वांसुरगणबरसत्वांकोपिभूगोलमाला । ॥ दशवदनबिनाशोम्द्राविनीराघ
वस्यजगति जयपताकान्त्वामहंवर्णयामि ॥७॥ नबिप्रेभ्योदत्तंकिमपिनचतीर्थे
गममहंनवाशम्भुर्ब्रह्माहरिरपिकृतोध्यानबिषयः ॥ नपश्यामोहात्मोद्धरणाकरणां
त्वज्जलमृतेबिना बाराम्बिन्दुंसरयुतवकस्तारयति माम् ॥८॥ खलंदीनंहीनंबिष

Courtesy: Prof. Arnab Bhattacharya IIT Kanpur

CC-0. In Public Domain. Digitized By Sarayu Foundation Trust and eGangotri

४ वसुखलीनं सत्वजिनं कदाचिन्नो रामे भजन परिशीलं कुपथिनम् ॥ विदित्वा मामेवं
सकलसुरसङ्गे नरहितम्बिनावाराम्बिन्दुं सरयु तव कस्तारयति माम ॥ ९ ॥ नमे मन्त्र
स्तन्त्रं न च जननि भाग्यं न च धनं न वा विद्या काचिद्भवजलनिधेः पारकरणी ॥ क
थं कारं पारं भवजलधिमुत्तीर्य्य गमिष्ये विनावारां बिन्दु सरयु तव कस्तारयति मा
म ॥ १० ॥ कियन्तस्ते तूरामाः कति तव धनुर्वीरा निवहाः कियन्तस्सीताद्याः कति ह
नुमदाद्याः कपिगराः विमज्जन्तुभ्यस्सरयु विततोस्नाननुदिनं जले गङ्गा गङ्गे रितराम
लभङ्गे श्रुतिमते ॥ ११ ॥ कदा नित्यं नीरे सरयु सुसमीरे निवसता निशं गङ्गा गङ्गे ति तव वस्ना
मानि भजता ॥ कलत्रापत्यात्म स्वजनकुलवर्गे विजतामये दंत्यक्तं स्यादजन ०

Courtesy: Prof. Arnab Bhattacharya IIT Kanpur

५ पदपद्मरतिमता ॥१२॥ यद्वारिकारिभववारिधिपारमन्तेऽनन्तारबिन्दकरशार्गरथाङ्गनेत्र
जन्ते ॥ तन्नानमीमिनितरांसयुतमन्ते जोपस्य सर्वजगतोघवलंहरन्ते ॥१३॥
यद्वारिकेशरिकठोरनदेनदीनादेहाटवीष्टजिनमत्तकरीन्नसेना ॥ सन्त्यज्य मज्जनवृतो
द्रिदरीबुलीनास्तन्तेनुमस्सरपुदेविवयंतमीनाः ॥१४॥ यद्वारिनागनगकिन्नरदेवक
न्याः स्नातास्सुजातरुचिरस्पयुतास्सुधन्याः ॥ तन्नानमन्तिनितरांतवदेविमान्या वै नीद
तान्त्वदिहतेतुभवन्त्यधन्याः ॥१५॥ यद्वारिसंस्पर्शिमृदाविरञ्चिगन्धर्वसिद्धासुर
यक्षदेवान ॥ ब्यरीरचद्वीपिधरानशेषान्नमामि वारिशिष्टितदुत्तमंते ॥१६॥ स्वा
दौ रामहगाङ्कुतोनिःगमद्वाशिष्टकुराडे पतद्भाषात त्र शिलास्ततोपिनिरगात्स म्र

६

सवलन्तीक्षितौ ॥ श्रीद्रामपुरोपगाप्रतिदिनं रामप्रियातिप्रियावाशिष्टेममनेत्रगो
चरा गताभूयादघघ्नानिशम् ॥ १७ ॥ गङ्गे श्रीसरयुत्वदीपममलंब्रह्मर्षिदर्भाहृतं ग
न्धर्वामरसिद्धकिन्नरगणाक्रीडं जगत्पावनम् ॥ विद्वद्वृन्दविहङ्गसेविततटंपापप
द्रुमोन्मूलनेस्नानाय प्रतिवासरंभवतुमेवाशिशिशुभ्रंजलम् ॥ १८ ॥ त्वत्तीरेसरयु
क्षणार्द्धमपियेसंम्बसन्तुमीक्षापरास्तेषांसंक्षयतिक्षपातिमिवच्चन्द्रोदयेकिल्बि
षम् ॥ पुरापरामपदारबिन्द गमकंसम्बर्द्धतेपद्मवत्सर्व्यस्योगदमनेगुणोगुणि
जनेबर्यागमेवासरित ॥ १९ ॥ यैःपीतंतववारिदेविजननीक्षीरंनिपीतंनु तैर्गीतंवे
दपुराणभारतमहारामायणंकोटितैः ॥ मंत्राराधनतत्परेणमनसावह्वीनिशान्ना

७ पितेर्मातः श्री सरयु ! श्रेतानि सततं तिर्थानि सर्वाणि तैः ॥ २० ॥ सरयुं लहरीमेतां ब्रह्म
सागरसम्भवाम् पठन्तिनरा नित्यन्ते तरन्ति भवार्णवम् ॥ २१ ॥ श्रीमत्सरयाः श्रु
तिमूलकं स्तवं गुरुप्रसादेन [illegible]कृतं सुमुक्तिदम् ॥ ध्यायन्ति गायन्ति जपन्ति ये जनाः
संसारार्णवन्ते तितरन्ति निर्भयाः ॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०॥०

CC-0. In Public Domain. Digitized By Sarayu Foundation Trust and eGangotri

व० ५८

ग्रं० सं० ७११

यह पुस्तक धर्म्मार्थकाम मोक्ष साधिका पंडित श्यामा प्रशाद दुबेद ओ ठा-
कुर जगदम्बिकाप्रसाद के आज्ञां से गोरखपूर रियाज़ुल अख़्बार में मुन्शी
सीतलाबख़्श कारपरदाज़ के एहत-
मामसे सम्बत १९४४ मे
छपी

Courtesy: Prof. Arnab Bhattacharya IIT Kanpur